

Posudek na bakalářskou práci Karoliny Vorzové „Stranický euroskepticismus ve Spolkové republice Německo v rozmezí let 1993 až 2002“

Předložená bakalářská práce splňuje po formální stránce veškeré požadavky, které jsou kladeny na tento druh kvalifikační práce. Autorka řádně odkazuje na použité prameny, jakož i předložená práce obsahuje anotaci, resumé, seznam literatury, projekt bakalářské práce apod.

Po formální stránce:

V předložené práci jsem objevil množství gramatických či lexikálních nedostatků, které namátkou uvádím s tím, že tyto nemají vliv na obsahovou kvalitu předložené bakalářské práce, nicméně jejich množství svědčí o tom, že práce nebyla podrobena korektuře a mnohdy jsem nabyl dojmu, že si napsaný text po sobě nepřečetla ani autorka.

V bibliografickém záznamu chybí počet stran bakalářské práce; v celé práci uvádět správně „Evropská společenství“ s počátečním velkým písmenem (viz s. 9, 15, 23, 24); na s. 11 namísto „rudo-zelené“ použít sousloví „rudo-zelená“; na s. 14 v poslední větě chybí předložka „k“; na s. 15 namísto „týkající se“ použít slovo „týkajících se“; v celém textu práce jsou některé odstavce zarovnány některé nikoliv, to se promítá v celé bakalářské práci, proto bych do budoucna doporučoval grafické stránce věnovat větší pozornost; na s. 16 překlep ve slově „euroskeptické“; překlepy v druhém odstavci na s. 20, jakož i nelogicky oddělený třetí odstavec; nepoužívat slovo „konstitucionální“ – viz s. 25, používat buď archaické „konstitucionalistické“ nebo „ústavní“; v rámci celé bakalářské práce správně uvádět slovo „standard“ nikoliv „standart“; na s. 34 neuvádět „Evropské integraci“ s velkým počátečním písmenem, evropská integrace není název; překlep v poznámce pod čarou č. 117; na s. 37 namísto „apriori“ správně „a priori“; další chyby jsou opraveny v textu bakalářské práce, kterou jsem měl k dispozici pro účely vypracování posudku.

Po stránce obsahové:

Nemohu souhlasit s tvrzením autorky na s. 9, že historické zkušenosti, jakož i podobnost německých ústavních institucí s evropskými institucemi vedly k tomu, že se vytratila důvěra v německou identitu a že byla nahrazena identitou evropskou. Německá identita je stabilním prvkem judikatury Spolkového ústavního soudu, což se projevilo například v nálezu Spolkového ústavního soudu k Lisabonské smlouvě. Právě identita německého národa a neexistence evropského národa jsou hlavními opěrnými body kritiky vůči konceptu evropského lidu (démos). V tomto ohledu pořád přežívá pojem politického národa a duality státu a společnosti a Hegelovy koncepce státu.

Obdobnou premisu opakuje autorka na s. 23, kde uvádí, že adaptace nové evropské identity měla být pro SRN jakýmsi východiskem z morální pasti německých dějin. Pokud by výše uvedené teze byly leitmotivem autorčiny práce, pak požadují, aby v rámci ústní obhajoby uvedla, o co opírá své tvrzení, že německá identita byla nahrazena identitou evropskou, a to i s ohledem na skutečnost, že v rámci Evropské unie se hovoří pouze o společných ústavních základech a tradicích, nikoliv o identitě, která je předpokladem formování politického národa.

Na s. 19 autorka uvádí, že pravicové strany jsou v SRN marginální a nemají vliv. S tímto tvrzením lze polemizovat, zejména pokud bychom analyzovali situaci na zemské úrovni – viz účast NPD v sárském zemském sněmu, jakož i snaha spolkové vlády docílit

zákazu NPD v řízení před Spolkovým ústavním soudem. Doporučuji nečinit zploštělé závěry pouze na základě skutečnosti, že pravicové strany nejsou zastoupeny ve spolkovém sněmu nebo spolkové radě.

Na s. 25 je zcela chybně v poznámce pod čarou č. 70 citován Základní zákon nerozumím tomu, co autorka myslela slovy dodatek k Základnímu zákonu, jakož ani zmatená citace odstavce 79 apod., zřejmě tím měla autorka na mysli článek 79 Základního zákona tzv. „Ewigkeitsklausel“.

Výhradu mám k používání slova „elity“ – viz s. 27 a násl., zejména pokud autorka nedefinovala, co tímto pojmem myslí, zda elity jako sociologický pojem nebo ústavní elity nebo ekonomické elity apod. Navíc se domnívám, že v současné době je používání tohoto pojmu módní záležitostí a spíše patří do novinářského slovníku.

Pro účely ústní obhajoby doporučuji se vyjádřit:

- a) k výhradám uvedeným v posudku v části „Po obsahové stránce“;
- b) s poukazem na názory Edmunda Stoibera na Evropskou unii (viz s. 21 bakalářské práce), doporučuji zmapovat jeho současnou politickou činnost, jakož i to, že pracuje pro Evropskou unii;
- c) na s. 28 autorka spekuluje o tom, co by se stalo, pokud by se v SRN konalo referendum o EMU nebo východním rozšíření, autoritativně tvrdí s odkazem na literaturu, že je zřejmé, že by referendum bylo negativní; pokud k tomu autorka neuvádí bližší komentář, pak doporučuji v rámci ústní obhajoby uvést bližší specifikaci problémů spojených s EMU a východním rozšířením, nepostačují pouze odkazy na barometry veřejného mínění, a to navíc, pokud autorka odděluje názor „elit“ a veřejnosti na tyto otázky.

Hodnocení:

V rámci bakalářské práce se autorka dopouští některých závěrů, které lze jenom stěží akceptovat, zejména výchozí teze o nahrazení německé identity identitou evropskou. Velmi překvapující je věta na s. 50, kde autorka konstatuje k otázce zvolení si teorie euroskepticismu autorů Taggarta a Szczerbiaka „*Zároveň byla jejich typologie lépe aplikovatelná pro potřeby bakalářské práce především v její nenáročnosti na rozsah a hloubku průzkumu.*“. Domnívám se, že autorčino konstatování, že si vybrala určitou teorii proto, že není náročná na zpracování, potvrzuje můj závěr o tom, že i některé teze v této práci jsou velmi nenáročné a zjednodušující.

Závěr:

Bakalářskou práci Karoliny Vorzové „Stranický euroskepticismus ve Spolkové republice Německo v rozmezí let 1993 až 2002“ hodnotím jako **d o b r o u**.

V Praze dne 1. června 2010

JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D., v.r.